

Spiritual High Cave

MANRESA, ESPÀILER 2022. PER EMISSARI 2022

Les manresanes i els manresans gaudeixen de l'eina dels Pressupostos Participatius des de l'any 2015. Qui pot criticar un model que es basa en la participació ciutadana, des de l'elaboració de propostes fins a la votació? Se'n podrien criticar diversos aspectes, com ara la qualitat dels projectes, però si no t'agraden fes la teva proposta i promou-la; el pressupost és just, però almenys s'hi dediquen calés; la majoria de manresans no saben què són i en conseqüència no voten, vaja... Què us haig de dir? Vosaltres acabeu de viure l'edició del 2018, on van votar 2.826 persones, un lamentable 4,2% del cens -tinguem en compte que es va rebaixar l'edat de votació a 12 anys.

Tal i com us vaig comentar en un espòiler anterior, en els Pressupostos Participatius 2021 es va gestar la plaça de la Reforma 3.0. Addicionalment, aquell any, l'Ajuntament va obrir una segona finestra de propostes ciutadanes amb projectes relacionats amb la commemoració dels 500 anys de la visita d'Ignasi de Loiola a Manresa. A més, el consistori va aplicar nous mètodes per incrementar el nombre de persones participants. En primer lloc, rebaixar l'edat de votació a 6 anys. Segonament, permetre un vot extra als propietaris d'animals de companyia censats a l'Ajuntament. I finalment, es va crear el concepte de Visitants de Manresa Recurrents, segons el qual es permet participar en les votacions a qualsevol persona, visqués on visqués, sempre i quan ho justificués amb 4 comprovants de despeses realitzades a la ciutat en el darrer mes.

La proposta que va aconseguir més vots va ser la promoguda per diversos clubs de fumadors de la capital del Bages. La Spiritual High Cave consistia en una carpa de circ -cosa que va motivar molts vots del públic infantil- col·locada a la plaça del Mil·lenni, on tothom qui hi entrava tenia garantit un procés de meditació, reflexió i, si ho volia, d'oració, tal i com va fer sant Ignasi en la seva estada a Manresa. El pressupost es va destinar a la carpa obtinguda d'un circ decadent, al cobriment de tot el terra amb coixins, un sistema de vaporització i el motor de l'experiència: les herbes medicinals que un cop vaporitzades carregaven l'ambient de la carpa com si els visitants estiguessin en una casa en flames. Per sort o per desgràcia, el preu de les herbes va fer que el pressupost s'acabés ràpidament i la substitució per alternatives econòmiques no va seguir convocant llargues cues a l'exterior de la carpa de circ. No es recorden tantes cares de pau espiritual ni rialles de benestar emocional pels carrers de Manresa com en aquell breu període de temps en què la Spiritual High Cave cobria la ciutat de boira espessa.